

skal jeg lade staa hen. Muligvis der ogsaa der kunde foreligge en vis Tilfældighed. Jeg er tilbøjelig til at tro det. Den højtærede Minister har henvendt sig til Generaldirektoratet, dette har saa tænkt som saa: Nu tager jeg og indstiller en Bane, ikke den mindste og ikke den største, men den midt imellem. Men en saadan Indstilling kan ikke være fyldestgørende. Den højtærede Minister forklarede siden, at det, jeg havde fremhævet, at han kunde nævne et Beløb af 350,000 Kr. ud over det, Udvalget havde kalkuleret som det, hvorfor Banen kunde udføres, ikke beroede paa, at der forelaa noget udarbejdet Projekt, men det stod i Forhold til andre forretningsmæssige Spørgsmaal mellem den højtærede Indenrigsminister og Jærnbanebestyrelsen. Men den højtærede Minister vil indrømme mig, at naar jeg ved, at der har været foretaget Undersøgelser ude i Marken for en Maaned siden, og jeg saa lægger det til det Faktum, at den højtærede Minister korrigerer Udvalgets Tal, saa ligger det nær for mig at drage den Slutning, at der er en absolut Forbindelse imellem disse Undersøgelser og denne Korrigeren. Men selvfølgelig, jeg har ikke villet undersøge, at den højtærede Minister har hjemme paa sit Kontor liggende et udarbejdet Projekt, som han forholder Rigsdagen. Jeg tvivler intet Øjeblik om, at der ikke foreligger noget Projekt, og det er just det, jeg beklager. Gid der havde ligget et saadant paa Ministerens Kontor, saa vi kunde sende Bud efter det og faa det lagt frem paa Tingets Bord i Morgen! Den højtærede Minister udtalte sig saa om at skifte fra Statsbane til Privatbane, men det forekommer mig rigtignok, at han kom paa to Privatbaner, hvilket er en for meget. Viborg—Aalestrup-Banen blev bygget privat, men er under Statsbanedrift og maa saaledes karakteriseres som Statsbane. Saa gentog den højtærede Minister atter, at han ikke vilde udtale sig *imod* Viborg—Herning-Banen. Jeg er ham taknemmelig for, at han ikke tager for stærkt Standpunkt til den. Jeg maatte i høj Grad beklage, hvis det skete. Jeg synes ikke, han i en Modstand mod Banen kan støtte sig til Kommissionen, og jeg tvivler ogsaa om, at Generaldirektoratet giver ham tilstrækkelig Støtte for den, da Modstanden dog kunde have uheldige Følger. Ministeren henviste endvidere til, at der havde været Deputationer herovre, som vilde have helt andre Forslag end de her omtalte. Det er meget muligt, men det burde for øvrigt ikke kunne afskrække nogen fra at følge

det her foreliggende Forslag. Men jeg skulde være fejl underrettet, hvis den Deputation, som den højtærede Minister her sigter til, ikke ogsaa ønsker Viborg—Herning-Banen. Jeg tror, at alle rimelige og forstandige Folks Ønsker omfatte Viborg—Herning-Banen. Saadan en Perle er denne Bane, og den højtærede Minister vil deraf kunne forstaa, at det er et Fejlgreb, at han — som jeg bemærkede ved 1ste Behandling — ikke har trukket denne op af Lykkeposen.

Maa jeg saa gøre et Par smaa Bemærkninger til det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds. Det interesserer mig selvfølgelig, at det ærede Medlem har nævnt mig som det hvide Lam i Mod-sætning til den glubende Ulv, det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ravn), hans nære Ven og Frænde. Nu, det gaar vel her som saa ofte ellers: Frænde er Frænde værst, og det skal jeg derfor lade ligge de to ærede Herrer imellem. Men naar det ærede Medlem siger, at Hovedpunktet i hans Forslag ikke er blevet imødegaaet, turde dette være ret naturligt, fordi der ikke er noget at imødegaa. Hovedpunktet er jo det flydende „Punkt“ paa Linien mellem Viborg og Langaa. Det er ifølge sin Beskaffenhed ikke til at faa fat paa. Men kan kun pege hen paa hele Forslaget som en Kuriositet, og dermed er man færdig med det. Det ærede Medlem siger, at Viborg—Herningbanen er trukket frem paa en meget ensidig Maade. Det forstaaer jeg ikke. De Autoriteter, kommunale og andre Institutioner, der stode bag Forslaget 1896, vedkende sig det ogsaa i dette Øjeblik, og jeg forstaaer derfor ikke, hvorledes det ærede Medlem kan karakterisere denne Bane eller dens Fremkomst som ensidig. Jeg maa sluttelig ogsaa rette en Misforstaaelse, som det ærede Medlem gjorde sig skyldig i. Det ærede Medlem sagde, at han fra mig havde faaet Løfte om en Bane fra Rødkærnsbro over Kellerup til Silkeborg, naar han vilde støtte Viborg—Herningbanen. Noget saadant Løfte har jeg aldrig givet. Jeg har kun givet det ærede Medlem et Raad, idet jeg har sagt: Lad os nu være enige om at tage fat paa at støtte Viborg—Herningbanen og i næste Omgang Viborg—Langaa-banen, og lad os saa hjælpes ad med at faa den lille Stikbane fra Rødkærnsbro til Silkeborg. Jeg har altsaa ikke givet det ærede Medlem noget Tilbud, men kun det Raad, at vi skulde hjælpes ad, og det Raad holder jeg fast paa som meget forstandigt. Dertil skal jeg indskrænke mig.